

φρόνιμος

φρόνιμος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. φρόνιμος], φρόνιμος. **1.** (ειδικά για παιδιά) που είναι υπάκουος, που δεν κάνει αταξίες: «όση ώρα έλειπες απ' το σπίτι, ήταν φρόνιμα τα παιδιά». **2.** ως επιφών. **φρόνιμα!** λέγεται συμβουλευτικά ή προτρεπτικά σε άτομο που ατακτεί με την έννοια πως αν εξακολουθήσει να ατακτεί, θα ενεργήσουμε δυναμικά σε βάρος του, θα το δειρούμε. Συνών. *ήσυχος (2) / όμορφος(1β)*. Επίρρ. **φρόνιμα**.

- αγάλια αγάλια φύτευε ο φρόνιμος αμπέλι, βλ. λ. αμπέλι.

- κάθισε φρόνιμα, βλ. φρ. κάτσε φρόνιμα.

- καμιά φορά κι ο άγνωστος φρόνιμη γνώμη δίνει, βλ. λ. [γνώμη](#).

- κάτσε φρόνιμα, μην κάνεις αταξίες, μην ατακτείς, μην ενοχλείς, λογικέψου: «κάτσε φρόνιμα, γιατί θα τις φας || κάτσε φρόνιμα, γιατί έχω δουλειά || κάτσε φρόνιμα και δεσ τη δουλειά σου». (Δημοτικό τραγούδι: Βασίλη, **κάτσε φρόνιμα** να γίνεις νοικοκύρης).

- λέει φρόνιμες κουβέντες, βλ. λ. [κουβέντα](#).

- μιλάει φρόνιμα, μιλάει με σύνεση, με περίσκεψη: «ν' ακούς τι σου λέει, γιατί μιλάει φρόνιμα αυτός ο άνθρωπος».

- ο φρόνιμος απ' το κεφάλι του φαίνεται κι όχι απ' τα χρόνια, η εξυπνάδα και η λογική δεν εξαρτώνται πάντοτε από την ηλικία: «αν και νέος παίρνει πάντα σωστές αποφάσεις, γιατί ο φρόνιμος απ' το κεφάλι του φαίνεται κι όχι απ' τα χρόνια».

- σκέψου φρόνιμα, σκέψου λογικά, με σύνεση: «σκέψου φρόνιμα, πριν αποφασίσεις ν' ασχοληθείς μ' αυτή τη δουλειά».

- των φρονίμων τα παιδιά, πριν πεινάσουν, μαγειρεύουν, βλ. λ. [παιδί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας